

PERE DURAN

Espectacle al pati de la Diputació.

Aquest tercer FITAG ha destacat sobretot per dues coses: en primer lloc, pel bon ambient que hi havia entre els membres de les companyies participants, originàries de llocs tan diferents com ara Rússia, Turquia, Alemanya, Portugal, França, Itàlia, Hongria i diverses comunitats de l'Estat espanyol. Aquests autèntics apassionats del teatre, que s'hi dediquen en cos i ànima a canvi de poc o res, van gaudir a Girona d'espais com ara la residència Bisbe Cartanyà –on dormien– i La Planeta –un dels principals escenaris i punts de trobada del festival–, on van poder compartir experiències, projectes i, per què no, una mica de *farra*, en un ambient de gran companyonia. En segon lloc, el FITAG 2002 no ha estat en absolut un festival tancat, només reservat als iniciats, sinó que ha obert les seves portes a tota la ciutat, amb teatre i música al carrer, i entrada lliure i gratuïta a tots els espectacles que van tenir

lloc tant a Sant Domènec com a La Planeta i al pati de la Diputació. I el públic gironí, lògicament, va respondre molt bé als suggeriments que el FITAG li va fer durant cinc dies de setembre en què la ciutat es va convertir en un gran escenari i en la millor metàfora de la concòrdia, tan necessària, entre tots els pobles i cultures. Fins al 2004.

Xavier Castellón

La ciutat carolíngia a l'abast

Exposició «Girona carolíngia. La ciutat mil anys enrere» a la sala d'exposicions del Museu d'Història de la Ciutat de Girona, del 15 de juliol al 29 de setembre de 2002.

El passat 15 de juliol es va inaugurar a la Sala d'Exposicions del Museu d'Història de la Ciutat de Girona l'exposició «Girona carolíngia. La ciutat mil anys enrere», una mostra que té com a objectiu primordial divulgar els actuals coneixements sobre diferents aspectes de la ciutat de Girona i el seu territori al voltant de l'any 1000.

És un fet acceptat actualment que la ciutat gironina és, avui dia, pionera i capdavantera en l'estudi i reconstrucció de l'antic traçat urbanístic en el marc de les actuals capitals catalanes. En els darrers anys diversos treballs portats a terme pel Grup de Recerca d'Història Urbana de Girona, format pels investigadors J. Canal, E. Canal, J. M. Nolla i J. Sagrera, o els mateixos resultats obtinguts

com a resultat de les prospeccions geofísiques del Projecte Progress portades a terme en diversos indrets del subsòl de la catedral de Girona, han servit per aportar una innovadora perspectiva en el coneixement de l'origen i desenvolupament de la ciutat entre els segles VIII i XVI.

L'exposició que ens ocupa, tanmateix, s'insereix directament en aquest camp d'investigació. El projecte, sota la direcció de P. Freixes, i que ha comptat amb J. Sagrera i M. Sureda com a comissaris, per altra banda excel·lents coneixedors del període en qüestió, pretén, a la llum de les noves descobertes arqueològiques realitzades a la ciutat en els darrers anys, plantejar noves hipòtesis sobre l'urbanisme, el creixement de la ciutat, la fortificació de l'antiga muralla romana i l'articulació de la seu episcopal, entre els segles VIII i X.

La mostra, amb uns excel·lents recursos visuals i amb una infografia

El «Sant Carlemany» de la Catedral.

certament acurada, amb una clara aposta pedagògica, sense renunciar però, en cap cas, al rigor històric i documental, s'articula en cinc grans blocs temàtics diferents, però alhora complementaris entre si, presidits a l'inici per un espai introductori dedicat a l'esplendor i expansió de l'Imperi carolingi: 1. «Girona, terra de frontera»; 2. «La ciutat fortalesa»; 3. «El primer creixement»; 4. «La catedral dins el fòrum»; i 5. «La fi del món carolingi». El resultat és realment excel·lent i plenament satisfactori i compleix amb escriure les exigències que cal demanar a un museu municipal: posar a l'abast dels ciutadans i dels visitants la història de la ciutat i, com en aquest cas, proporcionar una nova llum a un període fins ara poc estudiat: els orígens històrics, arqueològics i urbanístics de la ciutat medieval de Girona.

Narcís M. Amich i Raurich

250 geòlegs a Girona

Del 8 al 13 de juliol, Girona va ser la seu del «XII Simposio sobre la Enseñanza de la Geología», convocat per l'AEPECT (Associació d'ensenyants de les Ciències de la Terra d'àmbit estatal) i organitzat per la Universitat de Girona.

Des del primer simposi, realitzat a Madrid l'octubre de 1980, un gran nombre de professors d'institut, col·legis, escoles i universitats diverses ens hem anat trobant cada dos anys amb l'objectiu d'intercanviar experiències, actualitzar continguts, compartir problemes i

conèixer de primera mà la geologia dels diferents indrets de la Península.

Aquest any s'ha celebrat a Girona, i totes les persones i institucions que han col·laborat en la seva organització han fet possible que fos un èxit. Els més de 250 inscrits a aquest Simposi, procedents de diferents centres de Catalunya i de l'Estat espanyol, i la participació de professionals d'Europa i Amèrica Llatina ho corroboren.

El programa d'activitats estava estructurat en diferents àmbits de treball: Les 33 sessions d'exposició oral de les comunicacions; es pot comprovar la varietat i nivell del seu contingut en el llibre d'actes del simposi, editat amb un magnífic disseny a la portada: la catedral de Girona, logotip del simposi. Els 10 tallers, que van permetre als assistents participar de manera activa en diversos temes relacionats amb l'ensenyament i aprenentatge de la geologia. I les 2 sortides de camp, que no van ser fàcils d'escollir, atesa la interessant proposta d'excursions geològiques, que ha quedat recollida en el llibre *Geologia de Girona: 9 itineraris de campo*.

No podien faltar els aspectes reivindicatius, i la taula rodona sobre la problemàtica de l'ensenyament de les ciències en general i de la geologia en particular va acabar amb la redacció d'un manifest dirigit al Ministerio de Educación y Ciencia i a les conselleries de les diferents autonomies.

Val la pena fer constar la lliçó inaugural, «Geologia de Catalunya», i la conferència de clausura, «Las cosmovisiones científicas o macroparadigmas: su impacto en la enseñanza de las Ciencias de la Tierra».

La molt amena exposició de la primera, feta pel Dr. Rosell, de la UAB, va anar més enllà d'una simple descripció de roques i estructures geològiques, i el Dr. Leandro Sequeiros, de la Universitat de Còrdova, va fer reflexionar els assistents sobre l'evolució del pensament en la interpretació del món, des de les concepcions *organicistes* d'Aristòtil i Copèrnic, fins a les del *món inacabat* de Popper i Hawkins, i com aquests canvis conceptuals han d'influir en la tasca d'alfabetització científica.

En el volum 10 de la revista de l'AEPECT, que s'edita a Girona, estan publicades aquestes conferències juntament amb els continguts dels tallers.

Un complement de l'oferta educativa va ser l'organització, amb la col·laboració de l'Ajuntament, de diferents visites guiades per Girona i els seus Museus, que van propiciar un millor coneixement de la nostra història i tradicions a tots els participants.

I el 2004, a Alacant.

Montse Manén Folch